

Lžícovaná

Jitka Bednářová

Cíl: rozvoj sluchového vnímání, postřehu, pozornosti, vnímání textu

Věk: 5-7 let

Pomůcky: lžice (nebo jiný předmět podle příběhu)

Postup:

Děti sedí v kroužku na podlaze a mají ruce za zády. Uprostřed leží lžice (o jednu míň než je dětí) složené rovněž v kruhu. Vedoucí hry začne vyprávět příběh, který by mohl vypadat takto: *Žila, byla jednou rodina a jmenovali se Lžičařovi...Jakmile děti zaslechnou slovo, kde se skrývá „lžice“, rychle se natáhnou a pokusí se jednu lžici uchopit. Na koho žádná nezbude, vypadává ze hry. Lžice se pak znovu uloží do kruhu (nesmíme zapomenout jednu odebrat – případně dvě i tři, pokud hraje více hráčů) a vypravěč vypráví dál: *Jednou v neděli dopoledne se dohodli, že nebudou vařit a půjdou na oběd do restaurace. Krásně se oblekli, jen Otík trval na tom, že zůstane v novém pyžamku se lžičkami“. Jak se hned neoblečeš do něčeho pořádného, dostaneš jednu za uši!*“ hněval se tatínek. Ale Otík trval na svém. „Podívej ta krásná lžička,“ konejšila ho babička. „Tou si spolu sníme zmrzlinu, až se vrátíš z oběda.“ Konečně si dal Otík říci. Převlékl se a všichni i se psem nastoupili do auta. Restaurace se jmenovala „U dřevěné lžice“. Bylo to tam krásné a číšníci vypadali velmi vznešeně. U jednoho stolu seděla dáma se zrzavým pejskem a naproti nim hubený pán olizoval lžici. Lžičařovi se usadili, přinesli jídlo a tatínek chtěl zrovna dolít mamince džus. Jenže zrovna v tu chvíli jejich pes Rex škubl za ubrus a nepřejte si vidět tu spoušť. Talíře, vidličky, nože, skleničky, to všechno létalo vzduchem. Lžice samozřejmě taky. Přihnal se číšník celý brunátný zlostí. Uklidnil se, až když mu pan Lžičař slíbil, že celou škodu zaplatí. Celá rodinka se pak rychle vyhrnula ven. Zamířili přímou cestou ke stánku s pečenými klobáskami. Jedli je rukama. Ne lžicí, samozřejmě, a moc si na nich pochutnali. Jen pes Rex nedostal za trest nic...*

Zkušenosti s realizací:

Tento i podobné příběhy lze vymyslet podle tématu, které zrovna s dětmi realizujete. Lze využít různé předměty nebo třeba tlesknutí, zvednutí ruky, ...Hru, zejména ze začátku, kdy chceme více procvičovat, hrajeme s dětmi bez vypadávání ze hry, využívám např. právě tlesknutí nebo třeba položení ruky na hlavu, ...

Zdroje:

Grabětová, R. (1999). *Kniha plná her pro děti od 2 do 6 let*. Praha: Svojtka.